

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Nyttige Mennesker

Citation: Aakjær, Jeppe: "Nyttige Mennesker", i Aakjær, Jeppe: *Artikler og Taler. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer04tom-shoot-workid55595/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Artikler og Taler. - 1919

Men Solen lader som ingenting; i politisk Henseende hører den til de *Frikonservative*; den kigger helst ind ad Vinduet til det store Hartkorn; men alle glæder vi os til Sommeren alligevel: dens kaade Følge af lyse Nætter jager omkring Sand og Strand og kaster Daler i Rigmandens Pung og Skilling i Fattigmands Pose.

NYTTIGE MENNESKER.

Kjøbenhavn, 22. Juli 1903.

Foran mine Vinduer ligger det store Godsbaneterræn, hvor Jærnskinneerne slynger sig krumme som Kjæmpesnoge hen gennem Græs og Ukrudt, der her skyder op med stor Frækhed uden nogensinde at aves af Spade eller Plov. Her er smukt en Julimorgen, naar der ligger Dug paa de gule Mælkehætter, og der staar blaa Dis over Kongelunden og alle de grønne Blomkaalsmarker paa Amager.

Paa én Gang begynder éns Hus at ryste, som kom selve Jordskjælvet op gennem Gaden. Det er *Artilleriet*, der rykker ud til Øvelse. I en lang, mørk Linje nærmer det sig det Punkt, hvor jeg staar; foran kommer to truttende Hornblæsere; de puster i Messingtøjet, saa Øjnene staar dem ud af Hovedet; saa følger et Par høje Militære paa Fieste med slanke Ben og sirligt opbundne Haier; Solen bryder sig villigt i de gyldne Epauletter, mens de smukke Dyr vender Bidslerne og vrikker med Haleroden til Musikkens Toner. Bagefter følger saa Jordskjælvet i Form af veibemandede Vogne, der hugger de kolossale Hjul i Brostenene med Stød og Bulder; Kanonerne gaber idiotisk bagud, og Jens'erne slingrer frem og tilbage paa de umagelige Vognsæder, mens Pødtlæderstøvlerne og det trannede Seletøj sender en kraftig Parfume ud i Morgenluften.

Snart er Vogntoget naaet hen til en aaben Plads i Terrænet, hvor der staar en lang Række tomme Jærnbanevogne. Trompeterne tager Messingtøjet fra Mundene, saa Øjnene atter langsomt kryber ind i deres Huler; den forreste blandt Rytterne løfter sin behandskede Haand og udstøder et Raab,

der gjentages ad over Kanonerne, Selstøjet knirker, Sæbierne hugges mod Hjulfælgene, og Soldaterne skumples frem og tilbage paa Vognene som i stærk Søgang; imens slynger hele Toget sig sammen i en stor Spiral, hvis Midtpunkt er den højstbefalende. Og nu begynder der et syndigt Leben; Jens'erne springer fra Vognene, saa det humper i Fedtæderstøvlerne; de slider som rasende i Reb og Læder for at gøre Hestene fri af Vognene. Kanoner, Bæsterne og hele Molevitten skal læsses paa det ventende Jærnbantog.

Et Øjeblik efter skingrer Luften af Kommandoraab; Soldaterne lærer forvirrede omkring mellem hinanden som Myrer, der venter et Regnskyl. Hestene er omsider spændte fra, og nu kaster Soldaterne sig over Vognene; de staar omkring dem saa tæt som Fluer; de haler, de rykker, de skyder, saa Knapperne springer, og Sveden rinder i fede Draaber ned over Tindingerne. Saadan bliver de tunge Kanoner efterhaanden slæbte ind i Jærnbanevognene og stablet ovenpaa hinanden ved en rent overmenneskelig Kraftudfoldelse.

Saa kommer Raden til Hestene. Men de vil ikke være med i Legen, de gjør den mest fortvivlede Modstand, strækker Halsen saa lang som muligt og sparker bagud med firtvivlet Energi; en af dem river sig løs og styrter ind over Markerne med Halen ivejret; den synes mig at opføre sig fornuftigst af dem allesammen, Mennesker som Dyr.

Efter to Timers uhyre Anstrengelser er det hele læsset paa Toget. Saa læsses det altsammen af igjen. Det var kun Skin og Barncleg. Men er alt andet end fornøjelig Leg. To Mand har kvæstet Haander, og en er bleven sparket i Livet af en Hest.

Kort efter ordner man sig til Hjemturen; Trompeterne gaar atter foran og blæser, saa Øjnene staar som Sæbebobler i det snavsede Ansigt; øverstbefalendes Hest vrikker atter taktfast med Halerøden, og Vinduerne klirrer under Kanonvognenes Bulder og Støden.

— Det er den Leg, der i sine forskellige Afdelinger og Tempi koster Landet over 20 Millioner Kroner om Aaret, foruden at det til sine vanvittige Kunster lægger Beslag paa Landets Arbejdskraft.